

Szerkesztőségi iroda:

Főtit. Szt. Ferenczok háza, emelet, balra. — Szerkesztővel írtakani lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Figyel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítanak

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

A „Muraközi Népi Öngyelőző Szövetkezet”, a „Csáktornya Takarékpénztár”, a „Muraközi Takarékpénztár” az „Alad-Muraközi Takarékpénztár” és „Öngyelőző Szövetkezet” a Muraköz-hegyvidéki közművelődési „Önközpont” hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 forint
Fél évre 2 forint
Negyed évre 1 forint
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések meg előfizetéseik:

Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppelk A.,
Daube G. L. és társai és Herold
Brünnen: Stera M.

Nyitási díj 10 kr.

Dráva-Vásárhely, 1888. aug. 7.

Az emberre a sors alig mérhet nagyobb csapást, mint, hogyha megfosztja esztől. — Hány szerencsétlen sínyli borzasztó nyomorát a tébolydában? Hányan barangolják be kerek e földet cél nélkül, öntudatukon kívül — nyomorult! Az egyik dühöngő, a másik szelidebb természetű bolond. De mindegyik nélkülözi ama életét, az emberi méltóságot alkotó isteni adományt, mely nélkül ember boldog nem lehet.

El kell ismerünk, hogy a humanizmus mai korszakában sokat lendítettek az örölk sorsán — nálunk is, másutt is. No de mind e mellett még sok a hiány!

Vannak számos esetek, hol a szelidebb természetű örültek szabadon járva és senki által ellen nem őriztetve, váratlan örültségi rohamok pillanatában oly dolgokat követnek el, melyek nemcsak csekélyebb bajokat, de borzasztó szerencsétlenségeket vonnak maguk után.

Egy végzetes szomorú esetet említek fel és nem azért, hogy gondolataimat újságba írjak, hanem egyenesen a célból, hogy mindenkit figyelmeztessék az ily szerencsétlen öntudatlan cselekményekből eredő bajok ellenőrzésére s lehetőleges elhárítására

Néhány év előtt történt Dráva Vásárhelyen (Nedeliczen), hogy egy asszony örültségi rohamában felgyújtotta saját férje házát.

És hogyan őrizték a szerencsétlen asszonyt? Férje tudván rajta, visszafogadott édesapja házához, s mintfogva egy ideig csendesen viselte magát, ennélfogva nem is sokat, vagy tán mitsem gondoltak bajával.

S mi történt? Néhány évre ez után, éppen olykor, midőn senki sem gondolta, ismét kitört rajta az örültség fogta magát, felkapta testvérőccsége egy éves gyermekét s beledobta az árnyékszékre, inen saját 3-4 éves leánygyermekével karján elfut a harmadik utcában lakó nővérehez, itt kutba ejtette saját gyermekét, ugyan e percben felgyújtotta sógora pajtáját és eszeveszetten neki iramodott gyufával kezében a nem messze lakó második sógora háza felé, szörnyen kábálva, hogy neki is és mindenkinek égni kell. Szerencsére itt már elfogták és egész csomó gyufát találtak göröcsény szorongatott markában.

A kis csecsemőt még élve vették ki az árnyékszékből, a 3-4 éves ártatlan leányka belefut a kutba, a pajta és istálló a felhalmozott takarmánnyal s egyébbel földig leégett.

Ime egy csendesen viselkedő bolond pillanatnyi tette!

Csak ekkor jutott eszükbe az illetőknek, hogy a szerencsétlen elmezavarodott asszonyt gyógyítsák. A boldogtalan ott mult ki pár év múlva a Lipótmezőn.

És most térjünk át egy más esetre. Ugyancsak Dráva-Vásárhelyen a nyomdaüzében az iskolaépület mögött lakik, K. J. fiatal nős ember, ki a napokban fényes bizonyítékot nyújtott a felől, hogy az elmezavarodáshoz nagyon közel áll, vagy már el is érkezett annak stádiumához.

Felesége egy este feltalálja a vacsorát, mely előtt férjem uram egész váratlanul szörnyen elbámészkodva, szerteszt kezdi hajigálni az állítólagos krumpliceledet a szobában. Mire felesége felcsodálatott, arra ő már kiszaladt az udvarba, felkapta eszlőbotját s kezdi vele tehenét csépleni. Az asszony kétségeltjes küzdelem után kituskolja az istállóból, mire ez felkap egy kaszát s le akarja kaszálni a borju lábait, feleségét s mindent, mi körülötte áll. És midőn a segítségére összelármázott szomszédok a kaszát kiragadták kezéből, kifut a szegény és egyenesen a Dráva felé tartva, hangosan kiabálja hogy ő vízbe öli magát.

Elfogták, egy éjjelre elzárták s mint-hogy kissé lecsendesedett, hát persze ki-eresztették. És ezzel vége az ellenőrzésnek! S most már qmtha csak mi sem történt volna!

A „Muraköz” tárczája

EYIKETT.

A mama szót: „Édes leányom, Okos légy s győzd le már magad. A szerelem vakasága, hidd el, Tévtúra vit már sokakat.

Fontold meg jól minden dolognál, Mit szól a világ rája majd. Azért minden így jó csak, ha annak Nincs semmi kifogása rajt!”

Kövesd hűn az ő parancsát: Szeress, midőn megengedi, S bár zivéd megzakad a bútöl. Vidám mosolyt mutass neki.

Te megfogadtd a tanácsot, Eber vagy, óvatos hideg. A hőköl és nyájas mosolyból, Egytörman jut mindenkinek.

Hogy török magukat utánad A férfiak! És ez alatt Az, kit te is szeretni tudnál: Nem is néz rád s tovább halad.

REVICZKY GYULA.

A nagy torony érához.

(Bálcas Bencze-nak még meg nem jelent irodalmi hagyatékából)

Egy művészi hajlamokkal bíró lakatos legény remek kis toronyórát készített kovacsolt vashöl. Úveg alá rejtetten kettyeg a kápolnába hivatott szerkezet, az iskola utcában s itt mint koresmaczimer szerepel.

A vendégek a kis helyiségre a „Nagy to ronyórához” czim alatt tálnak. Hivatalosan nincsen bejelentve, de azért így hívják. Arról híres, hogy ezelőtt csak pohárban adta a bort tulajdonosa s csak később fogadta el a palackot.

Sokan járnak ide. Mi is jartunk. Érdekes alakok, de legerdekesebbek azok, kik az esti hét óra kongására gyűlnek össze. Takarító asszonyok a váról. A „meg ne mondja koman-asszony” nóta hősei felesen németek. Kis szatyorukjában száz és száz novella tárgy van. Nehéz fölledezni, mert ha itizen vannak, tíz beszél egyszerre tíz nyelven. Nagyon pikánsak. Párisban is lenne keletük A gyorsíró vizsgát bajosan tenné le itt, az e téren legismertebb Konyi Manó is.

Kisemltem azt, aki a bábeli hangversenyben legkitünőbbben vezetett, egy bizonyos Frau Lénit. Az érdemes asszonyság valódi aszalt szilvaszobor, s egy napon, mikor az öreg kormányos, ki az első magyar gőzhajó kormányosa volt de még nem jubálták meg — távozott — halláson összes képességet Lénit asszony munkálkodására összpontosítottam.

Rendesen az első pohár bor az orgazda, a többi tolvaj, egy ilyen tolvajt a rendteltem napon-

kint Frau Léninek. A nők, különösen a régiebb szabásuak, nem idegenkednek a hortól. Fel van jegyezve különben, hogy III. Frigyes császár mikor meg akart házasodni, olyan nő keresett, ki bornemissza s ilyen az összes uralkodó családokban csak egy volt, Portugalli Leonora. Nem tudom, Lénit asszony fiatalabb éveiben ivott-e vagy sem? De az bizonyos, hogy most nyakalt, sokkal jobban mint egy börtönmester s különösen meg lehetett vesztegetni a harminccsal.

A harminccsal bor egy érdekes történetet termelt, aminek a hőse egy harmincz éves nő.

Rendes, tisztességes nő, már t. i. a takarítónők szempontjából. Tíz forintot fizet havonként és kevés igénye van. Valódi tündér, soha nem pöröl. Ritkán van otthon, így havonként csak kétszer kell felszűrni a szobát. Nem szivaroznak nála, a függönyök ritkán kerülnek tisztítás alá. Nem olyan mint ez, meg az, ki rongyos öt forintért komornát is akar a takarítónőben s nem pontosan fizet.

Van-e férje? Volt-e férje? Arról Lénit asszony keveset aggódik. Udvariöl lehetek, hiszen Isteneim, azt rossz neven venni nem lehet. Ember nélkül asszony nem élhet, hiszen neki is, Lénit asszonynak, volt néha-napján s ma is szivesen laknék együtt valakivel, ha rendes, becsületes, fertályos agyberölöt kapna. Rosz egyedül lenni.

Elég az hozzá, hogy az ő nagysága, már mint a tíz fontos, eszokolni való teremtés. Soha rosszat nem mondans róla, mert akkor megverné az Isten. Gott bewahr! szót s mohón itta ki a harmadik felmeszelyt s vallomást tette, hogy én anständig vagyok, nem beszélem ki azt, amit ő nekem elmond.

(Mire jó az iskola? Építünk, mert van miből!)

De ez nincs rendjén. Mert ki tudja, nem ismétlődnek-e a szerencsétlen emberen ujjolag az örültségi rohamok? Ki nyújt garanciát az iránt, hogy örültségének esetleges új kitörése nem lesz-e még rosszabb természetű? a boldogtalant el nem fogja-e a gyujtogatás, vagy más ilyenmű mania?

A szomszédok szánakozva ugyan, de minden intézkedés nélkül léha nemtörődéssel fogadják a szerencsétlen ember bajlódását, az előjáróság éppúgy, kicsinylőleg, komolytalannak veszi a bajt, legfeljebb úgy gondolkoznak, hogy a jó Isten tán még sem engedi meg, hogy e szegény ember az elmezavarodás végső pontjáig jusson!

Kétségkívül szép vigasztalás, de nem elég ahhoz, hogy az örültségi rohamoknak alávett lakos egész környezete a fentti jámbor vigasztalásban találja személyi és vagyoni biztonságát!

A fentebb említett szerencsétlen asszony szomoró vége élénk példaképeül szolgálhat a vigyázatlanság és közöny következményeinek! Mert ha még oly kicsinynek mutatkozik is a dolog, még sem zárható ki ama eshetőség, hogy az ily szerencsétlen embernél az orvosi pontos megfigyelgetés és kellő őrizet hiány egy napon csak ismét oly esetre ébredtünk, mely szemünkre lobbantja majd a lelkiismeret ama szokásos zármondatát — t. i.: „Ejnye, még is csak jó lett volna előbb intézkedni!”

Es akkor majd ismét késő lesz az észretérés s ki tudja, hány ember sínylei meg majdán e gondatlanság balkövetkezményeit!

G. Gy.

Iát tetszik tudni, nem tudom, hogy tiszteljem uraságát. nagyságos urnak-e vagy csak teins urnak, az én nyagságomra nem igen lehet ronszat mondani. Soha sem is lehetett volna, de... tetszik tudni az ő életében is elérkezett egyszer a de egyszer. Fájnak lelkem neki a tyukszemai. Szép cipőket viselt 7 ftr 50 krt, egy kicsit sorított. Hanem nem beszéltek többet máma. — Tessék még egy félmeszel a 35-ösből. — Közöndöm, nekem soha nincsen tyukszemem, ilyen nagy csinálkikat viselek, egy szoba uram anyjától kapiam. Ugyan hol vehette ezeket a labákat! Bizony ebben bajosan kapott volna tyukszemeket az én másik asszonyom, a tizforintos.

— El lehet azt könnyen veszteti. Sokféle tinktusa van, aután gypot gyűrű. — Nix nutz, megpróbáltunk mindent, nem sikerült mindaddig, míg... — Az uságban nem olvastak valami hirdetés.

— Dehogy, hanem egy csinos fiatal emberrel ismerkedett meg a nagysága. — Talán tyukszem vágó volt, vagy borbély? — Fialor orvos. Igen éles kései lehettek, mert már itt a várbán nagy hire volt. Egy idősebb báróné tyukszemait is kivágta s kapott tőle egy olyan nagy aranyláncot, hogy no, órával, még pedig az óra nem zvilii, hanem valóságos kronometer óra. A báróné látta, hogy az én nagyságam mennyit sáppad, soványkodik. Kérdések ködött tőle, a világért el nem árulta volna. Belehal a fölédesik, hogy a lába nagyobb a cipőjénél. Egyszer azonban a báróné észrevette a fűrdőben az én asszonyom tyukszemait. Azonnal ajánlotta neki a fiatal orvost. A nagysága nagyon megijedt, hogy egy fiatal ember fogja látni tyukszemait, de hát a tyukszemai vágásra. Elhívatta a fiatal orvost, az el is jött... hanem már nagyon is sokat beszéltek.

(Folytatása köv.)

Czirkovlyában az iskolát rohoiba adták, amennyiben felhasználják arra, hogy az egyes lakosoknál a községnek már rég óta kamat nélküli kinn levő 3000 ftr-on felüli követelését lakosok fejében lessanakint lerobotolja, így majd na az egyiknél leszolgáta az adósságot, átteszik az iskolát a másik adóshos, s végre a község arra fog ébredni, hogy böles vezetői mellett se pénze, se iskolája. Most is azért vonakodnak az építéstől, hogy egyik 200 ftr-os követeléseket majd úgy négy év alatt lassuankint leszolgáttassák az iskolával. Szép és humánus cél, módot nyujtani az adósnak tartozása kiegyenlítésére, sőt nagy praktikuságra is vall, még a kormány is tanulhatna róla, hogy olyan hitelezőktől venné fel az államháztartáshoz és az ismétlőpuskákra szükséges kölcsönöket, akik elég előzékenyek lennének az adósság könnyebb kiegyenlítésére olyképen módot nyujtani, hogy teljes kiegyenlítésig valamelyik állami börtönbe kvártélyoztatnak be magukat. De ahol több mint 160 gyermek helyiség és tanterem hiányában semmiféle oktatásban nem része-sülhet, azzal az egyháza hátrára szuflot 80 gyermekkel sem lehet semmi eredményt helyiség-szűke, cészlerszerűség s tanszerek hiánya miatt felmutatni, s ez a törekvő tanítónak nagy hátrányára válik. — Különb az eddigi bérház is, talán egy fél polturalva sem jobban felelt meg céljának, mert Czirkovlyában tetemes átalakítással lehetne ideiglenesen kevésbé megleleőbb bérhelyiséget kapni; de ebbe maga az illető tulajdonos nem egyezne bele.

Reméljük, hogy az illetékes hatóság ezen mostoha körülmények és viszonyokat ha másképp nem. erélyes hatósági beavatkozás útján elhárítja. Teljesen bizunk, hogy a jelenlegi iskolaszéki elnök ur erélyességével meg fogja akadályozni az olyan dolgok ismétlődését, mint mikor Czirkovlyán község megcsinálta a téglát, a tervrajzot elkészítette, az épületét kifaragatta, össze állította, — s később a böles vezetők megvették egy düledezett rozszant disznó állat és abban rendezték be az iskolát mindaddig, míg csak az életveszélyes volta miatt hatóságilag be nem zártott. (Amely tanító az iskola ellen kifogást emelt, annak minden áron pusztulnia kellett a községből.) Az épületét és téglát pedig jó áldomás mellett potom aron eladogatták. (Egy 2 tanteremmel, tanítói lakkal, községi irodával bíró, a törvény minden követelményeinek megfelelő épülete való teljesen elkészített tetőzet és épületét 150 forintért adtak el.) A tervrajzot pedig, hogy nyoma se lássék, vagy nehogy magától valóságos épületé válik, össze tépték, teljesen megsemmisítették.

Czirkovlyában legcélszerűbb volna, ha a tervrajzot még az idén megcsináltatnák és az árlejtést megjeltenék, hogy tavasszal az építést a már meglévő téglával akadálytalanul megkezdhetnék, a még hiányzó anyagokat vagy az idén, vagy kora tavasszal póbtólatni kellene velök, mert jövő évben szabadrá vált földhaszon béreből több mint 2000 ftr-t kapnak s azon felül a fentt emelt 3000 és néhány forint követelés is behajtás alatt van, hogy, hogy nagy része már az idén befolyik; ha a hatóság most melegebben nem üti-a vasat, majd találnak ok a pénznek máshelyet, mint találtak 15 éven át ama 80 vagy 100 hold föld haszonélvezetéből befolyt összegnek is; úgy, hogy a községi háztartást teljesen ledező egyéb rendes jövedelmeknek dacára is, 15 muiva 9000 ftr adósság ébresztette fel a lakosokat, a pénz meg sehol sem volt. Ezen adósságot most 3 év alatt ugyancsak 100 hold föld haszonélvezetéből csak úgy bírták teljesen letörlesztetni, hogy teljes letörlesztésig a bérelve nem a bíró, hanem hitelezőjük kezéhez fizetették az évi bérösszeget. Ha a község jelenleg elég pénzzel nem rendelkezik, vehetne fel egy 2000—3000 ftr-os csekély kölcsönt: többre az építés megkezdésekor úgy sem volna szűkességük s mire az építést befejeznék, arra meg a fentt emelt jövedelmek vagy is befolyások és ezen csekély kölcsön után nem fizetnének annyi kamatot sem, mint mennyibe a bérlet kerül, s a kölcsönt pedig 100 vagy 200 ftr-os részletekben könnyű szerrel, a község minden anyagi megtereltesével nélkül törleszthetnék hisz más községek is nagyobb átalakításait csak kölcsönrel bírták keresztül vinni.

K.

— Elhalasztott közgyűlés. A Zala-megyei általános tanítói testület központi választmánya f. évi augusztus hó 3-án tartott ülésén. az ott felhozott indokok alapján, egyhangulag elhatározta, hogy a f. évből tanterületi közgyűlést nem tart, hanem azt a jövő 1899 évre elhalasztja. Ezen határozatról a járásköri elnökök a megfelelő indokokal mellett értesítettek.

— Hymen. Kermán János bottonyrai kántor e hó 5-én vezette oltárhoz Vojnitsa Ágnes k. a.-t, özv. Vojnitsáné kedves leányát Beliczán. Az Ég áldása kísérje a fiatal párt!

— Sikkasztás. Schweder Adolf letenyai postamester hivatalos pénztárában 1000 ftr hiányt fedeztek fel, amely összeget az illető elikkasztott A hitlen postamester nyomban felfüggeszették

— Vasári lopások. E hó 3-án a csáktornyai vásáron Pongrácz Sztana alsó-minihályeczi lakos széből Somogyi János egyedutai cigány 5 frot lopot ki. A tolvajt tetten érték s letartóztatták. — Horváth Róza göntéri cigányasszony ugyanakkor 3 társával szerencsétlő jött próbálni a csáktornyai vásárra. A gyanus cigányasszonyt a csendőrség letartóztatta kimoztolta és nála 6 drb kendőt, 2 drb szappant, 1 képet és 3 zsebkést talált, amelyeket saját vallomása szerint társaival együtt lopott. A többi cigányasszony neszté véven az elfogatásnak, kereket oldott.

— Meggyilkolta saját gyermekét. Toplek Rozália petesházi szülelelő cseléd, lit utóbb Mura-Szerdahelyen szolgált s itt 9 hónapos gyermekét e hó 4-én éjjel öklével halántékán ütötte, minek következtében a gyermek meghalt. A szivtelen anya már előzőleg rosszul bánt gyermekével; ütötte, verte és éhezettette — A csendőrség a gonoszszívű anyát a csáktornyai kir. járásbírórság börtönébe kísérte

— Rablás. Zsabka Márton trencsényi úveges tót a csáktornyai vásárra jöven, e hó 3-án éjjel Récei N zala újvár. kocsmárosnál mulatott s pénzeit mutogatta. Meglátván ezt Novák Jela és férje Novák Tamás zala-újvári lakosok, elhatározták, hogy Zsabkát kirabolják, amit nyomban meg is tettek, még pedig a következő módon: Novák Jela szerelmestekedni kezdett az úveges tóttal, és amíg a férj a részegzet szinlelte, a nő kicsalta őt a legelőre. Csakhamar követte őket a férj és azon ürügy alatt, hogy Zsabkát tetten érte, elkezdett vele dulakodni és felesége segítségével letépték az úveges tót tarisnyáját és abból 36 frot elvittek Zsabka pénzét emelt és a kőrmönfont rablótak elfogták.

— Perlakon Simon Lajos volt perlaki kir. albiró, jelenleg csáktornyai járásbíró tiszteletére a nagyvendégny termében, e hó 6-án számos tisztelő s sikerült bucsuestélyt rendezett Az esélyen Götz Ferenc kir. járásbíró emelt először poharat, s megemlékezvén a távozó érdemeiről, Simon egészségére írtette poharát Az éljenzések lecsillapultával. Simon szébőlben megköszönte a perlakiaknak az irányában tanusított baráti figyelmet és jóakaratot s a perlakiakra írtette poharát Verly Ferenc horvátul a perlaki polgárság nevében él-tette Simont Simon horvátul megköszönte a figyelmet s viszont a polgárságot él-tette. Megyercsi a járásbírórság segédsejnelyzete nevében emelt poharát Simonra. Beszéltek még: Szebányi, Reichwein, Sipos, Lisziák st. A kedélyes mulatság hajnalig tartott.

su natecanje s osli. Naravska stvar, da su i ovoj igri početniki Francuzi. Vu Parizu zeb-rali su vec vnuo oslo skupa za natrkivanje. Izrod.

Vu Debreczenu ima gospodar imenom Varga Ferencz prasicu, koja mu je ovih dneov se oprasila i med drugimi prasicu jedno cudnovito na svet donesla. Ovo prase ima osem noga i dva repa, drugac pak je cisto ujedno zraseno, kak mora biti. Prase ovo nije ostalo, ar je vec za par dneov poginulo a Varga prikazal ga je muzeumu, gde vezda vu jednoj steklenki v spiritusu plava ter pre-gledanje sluzi dijakom vu visjoj skoli de-brecenskoj.

Dinamit.

Vu Beregszo eksplodiral je jeden naboj dinamita vu obliku ondesnjega ucitelja An-dresku Imbre. Obloki su se svi sdrobili a vu jakoj i glasnoj eksploziji toga dinamita, jako je i zid spokvarjen. Vu hizi stannjucim na sredu nije se nikaj pripetilo zvun mala i nezatna ranica vcinjena na suprugl spome-nutoga ucitelja. Tko je dinamit podlegel i kaj je kanil s njim postignuti, to se jos iz-našlo nije. Siromak ucitelj boji se s famili-jom opetovane nesrece.

Strela.

I opet nesreca sa strelom! Vu Bereg-varmegijji i to vu obcini Faluscka vdrila je strela vu cirkvu bas onta, kada su se ljudi sakupljavali k vecernici. Buduc je vec dosta lepi broj ljudih okolo i vu cirkvi se skup sbrale, to je strela med njimi ne-sreću prouzrokovala. Dva cloveka je najme k mestu usmrtila a cetiri je teško osinula. Nastavsi ogenj su ljudi taki pogasili.

Grozni cin jednoga deteta.

Okruznoga doktora Krausza vu Tápó-Bicske 10 let stari sin Eugen dobil je ovih danov od oca kastigu, ar je pri hizi bivsu Bárdy Juliku 14 let staru devojicu iz po-sije naveke zlostavljaj, Mali Eugen vuozgal se je potlam ove kastige jos na veksi gnjev proti maloj Juliki. Ov nekoj dan vzel je otčev nabiti revolver i kada bi bila devoj-čica v hizu stupila, naperi na nju veleđi, da ju bude strelil. Neduzna devojčica preplasi se na to i prijie nego bi bila van pobege, zagrimi revolver a Julika zruši se na tla. Kugla pogodila ju je i bas čez desu stran plućah preletela. Za isto je to žalostna okol-nost i to pri hizi jednoga inteligentnoga cloveka!

Novi šinovniki.

Pri magjarskih kralj. državnih željez-nicah budu ovo ljeto još raspisane željez-ni ke-šinovniki službe, koje se budu imale samimi ženskami popauiti. Ženske ove imaju izkazati, da su k ovoj službi potrebne škole zvršile i izpite napravile, onda dobe najprvi 25 for. plaće na mesec. Plaća ova bude se dalje povekšavala.

Svindler.

Ime „svindler“, nasi poštovani čitatelji sigurno već tak poznaju, da ga nije treba reztolnati. Svindlerov je bilo, ima jih još a i bude jih naveke. Vezda su opet v Beču jednoga takvoga nezdavnja vlovili. Taj lepo i elegantno obleden mladi clovek došel je v jeden hotel, gde si je vzel lepi kvartir, zapisati se je dal za Hermann Leopolda gruntaša. Hermann pozove k sebi v hizu kelleru ter zaprosi od njega sto forintov a za si-gurnost založi pri njem banjku od jezero frankov. Kelner dal mu je najedenkrat sto forintov, na kaj je Hermann ođšel vu varoš. Vezda je stopram kelner pobije previzital zalozenu banjku a na svoje zčudjenje spoznal je, da je ova kriva i krajcara nevalja. Taki postal je vu potiru za svindlerom i još ist dan vlovili su ga i k sudu predali.

Kratke novosti.

Toplek Rozalia službenica iz M. Szerda-helya je 4-ga o. m. svoje 9 mesecov staro dete zaklala. Nemilostivnu mater su žaudari vu Čakovec odepeljali k kr. sudu. — Novak Tomaš i žena njegra, su 3 ga o. m. Zsabka Martina Novaka, vu Pribislavci, ne daleko od Récešiove krčme prijeli i torbu mu s 36 frti porobili. Toljavji su pri sudu. — Na Čakovekom sejmju je Somogyi János zvani cigan pet frtov, a Horvat Roza ciganica 6 rubcov, 2 sopuna, 1 kip i 3 kusture vkrala. Vlovili su je.

NEKAJ ZA KRATEK ČAS

Kuga.

- Persono: 1. Gvatan, muž iz D. 2. Som, njegov svak. 3. Hanžek, kolar. 4. Mrak, l. purgar.

(Na stolu je velika črna čurka, koja ima duge spalje. Gvatan drži račanj, Som vilice, a Hanžek dugi nož, pak stoje vu neprijateljskoj poziciji proti čurki.)

Gvatan.

Kaj veliš ti brate Toma, Kaj to mora biti za stvar, Pet me ljet ne bilo doma Nis ju videl još nigđer.

Som.

Ja sem sveta prešel dosta, V Legradu sem već bil čak; Al još nisem tak mi vraga, Doznal, kakov je to vrag.

Hanžek.

Roge ima, dost je dugo, Ja sem dosta stari muž. Braća, to vam nije drugo. Nego vam je morski puž.

Vsi.

Nit se plače, a niti se smije, Kaj goder je, dobro bogme nije.

Gvatan.

No, boćaki vezda čujte, Ja znam, kaj je to za bes, Nikaj više nemudrujte, To je pravi morski pes!

(Drugput dalje.)

Priredil: GLAD FERENCZ.

Kalendar.

(Od 12-ga do 18-ga)

- 12. Nedelja. Klara opatica.
- 13. Pondeljek. Hipolit.
- 14. Tor. Eusebij sveć. f. Prvi četvrt.
- 15. Sreda. Velika meša. Plošćenje pri Sv. Martinu, i pri Sv. Mariji.
- 16. Četrek. Rok pri. Sejem vu Draskovci.
- 17. Petek. Liberat. opat.
- 18. Subota. Helena Konst. mati.

CENA ŽITKA

Kuruza 6. — — Pšenica 6.30 6.70 — Hrg 4.30 4.70 Ječmen 4. — 5. — Zob 4. — 4.60

LOTTERIJA.

Grac 5. augusta 1888. 21. 69. 4 67. 26.

Ođgovorni urednik;

MARGITAI JOZSEF

229 7. sz. tk. 1888.

Arverést hirtetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkkvi hatóság közhirrē teszi hogy a kir. kincstár és az alsó-muraközi takarékpénztár csatlakozott végrehajtóknak Dolencez Mária férj. Novák Istváné perlaki lakos végrehajtás szenedett elleni végrehajtási ügyében a kir. kincstár 77 frt 18 kr. tőke 1885 april 15-től járó 6%, kamat 4 frt 80 kr. végrehajtási, 7 frt 35 kr. ezuttali költség követelőjének kielégítése céljából, egy az alsó muraközi takarékpénztár részvénytársaság 146 frt tőke 1887. évi julius 5-től járó 8%, kamatai, 13 frt 85 kr. per, 7 frt 90 kr. végrehajtási költség követelőjének kielégítése céljából a n. kanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. jbiróság területé lévő Perlak község 1832. sz. tjkvben foglal 318jb 890. hrsz. 1276jb hr. 2831ja hrsz. 2897jb hrsz. 3521ja hr. 3110jb hrsz. ingatlanok 420 frt becserékben továbbá csupán a kir. kincstár fentebb jelzett követelőjének kielégítése céljából a perlaki 249. számú tjkvben foglal 355. hrsz. 252 népsorsz. háznak a végrehajtást szenedett nevén álló 178 ftrra becstult %, része

1888. évi augusztus hó 13-ik napján d. e. 9 órakor

az allulirt kir. tkkvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becstár. Árverési kivánok tartoznak a becstár 10%-át készpénzben vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben, még pedig: az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt a másodikat u. a. naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6%, kamatok szerint lefizetni. 724 1 — 1

2158. szám. tk: 1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság közhirrē teszi hogy a muraközi takarékpénztár végrehajtóknak Novák István praproszáni lakos végrehajtás szenedett elleni 240 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbírószék területén lévő VI. hegykerületben fekvő VI. hegykerületi 942. tk. 138. 48. 63. 139. 111. 196. 478. 132. 112. 94. 141. hrsz. a ingatlanokból Novák István illető %, részére a viszárvérati 850 ftrban ezzenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi augusztus hó 23. napján d. e. 10 órakor

a VI. hegykerületi községbíróházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladotni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becstárának 10 százalékát vagyis 85 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyán 1888. évi junius hó 11. napján. A csáktornyai kir. járásbírószék mint tkkvi hatóság. 722 1 — 1

Recevezés. A dráva-vásárhelyi kir. póstahivatalhoz írtam a L ő w e n s o h n M i k s a dráva vásárhelyi lakos nevezetével ki.

Eljegyzés. Ružička Salomon marburgi kereskedő eljegyezte Neuwirth Regina kisasszonyt Neuwirth Albert csáktornyai kereskedő bájos leányát. Sok szerencsét a kötéendő frigyhez.

Fekete József ny. főgymnasiumi tanár beküldötte nyilvános algymnasiáról és nevelőintézetéről szóló ez évi tudósítványát. A nevelésügy tróns a gyermek-irodalomban és mint egykori szerkesztő szép sikereket aratott le. Már a tudósítvány elején szakavatottsággal mondja el nézeteit a nevelésről. E bevezetésben a tapasztalt pädagogus annak a véleménynek át kifejezést hogy »az ifju ellemére csaknem mindig a környezet van hatással.« Ebből kiindulva kifejti, hogy ott, hol a fiu igazgatója és tanárai körében él szüntelenül, ezeknek munkássága jó példaként áll előtte, a csüggedő számára van egy egy biztató szavak a szorgalmat elismerő nyilatkozatukkal kintartásra ösztönzik s könnyű szerrel találnak módot arra, hogy munkára áhítózó lelke mindig kapjon táplálékot. E rendszer által elért eredmény folytán adnak olyan kiváló egyéniségek, mint Bossányi László, Ger-

gelyi Tivadar országgyűlési képviselők stb. elismerő és köszönő nyilatkozatokat. A fő városi sajtó s a szülők nem egyszer nyilatkoztak ki azt, hogy Fekete József intézetében olyan alkalmas rendszer van, mely nélkül a fiuknak sohasem kellett ismételnit. Ki lehet emelni az intézetben nevelkedett gyermekek jó modorát, mit úgy nyerne a gyermekek, hogy egy csúladót képeznek az igazgatójával s tanárokkal s alkalmuk van az itt vendégként megforduló irodalmi, művészi és közéleti kitértőségekkel személyesen érintkezni. Ki kell emelnünk még azt is, hogy Fekete József igazgató specialista abban, hogy a legelhanyagoltabb gyermekkel is megkezelvetti a tanulást. Az intézetben neves, köztük egyetemi tanárok is vannak alkalmazva. A javítás nem pusztán fejelemileg, de szép szóval történik. Különös gond van a gyermekek tisztaságára és egészségére fordítva s kényükre-kedvtükre soha stucseinek hagyva. Ákik részletes és kimerítő leírását akarnak maguknak szerezni az intézet szabályairól, forduljanak Fekete József igazgatóhoz, Budapest, IV. reáltanoda-utca 10. szám.

Magyon fiatal. — Ha lja, vendéglős ur, sörét nem lehet meginni, oly fiatal — Nem én vagyok az oka, uraim, hisz ha mindenap elfogyasztják, nem lehet vén.

Nagy-Kanisza, 1888. augusztus 1-én.

Ezennel tudatom a n. é. közönséggel, hogy helyben 48 év óta fennálló **főrfiszabó-üzletemet** (az összes tartozások és követelések kivételével) mai napon

H I A T K O J Á N O S

urnak átadtam.

Az irányomban tanusított bizalomért hálás köszönetet mondok és anidón kérem, sziveskedjék ezt üdödmorra is átírni, meg vagyok győződve arról, hogy ez utóbbi kiűnő szakavatottsága és tapasztalt eljárása által becses igényeinek meg fog felelni.

Tisztelettel

Pollák Ármin.

Hivatkozással a fenti nyilatkozatra, van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint a mai napon helyben **Pollák Ármin** czég alatt fennálló

főrfiszabó-üzletet

átvettem. Mivel 6 éven át ezen üzletben mint szabász működtem és az utolsó 14 évben helyben saját czégem alatt főrfiszabó-üzletet vezettem, azon reményemnek adok kifejezést, hogy a t. közönség továbbra is becses bizalmával fog részesíteni.

Kiváló szolid és előzékeny eljárás által törekedni fogok igényeinek minden tekintetben megfelelni és magamat becses figyelmébe ajánlván, maradtam

mély tisztelettel

724 1—2

Hlatko János.

FELELŐS SZERKESZTŐ

M A R G I T A I J Ó Z S E F

TEČAJ V.

VU ČAKOVCU 12. AUGUSTUŠA 1888.

BROJ 33.

Urednička pisarna:

Glavni piše, fratarska hiša, izvo na kondignaciji. — S urednikom moči je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke štence se sadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margital Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjžičara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplata cena je:

Na celo leto 4 frs
Na pol leta 3 frs
Na četvert leta 1 frs

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodb i fel računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagalja čerj čimarničkoga društva „Čakovečke šparkasse“, „Medjimurske šparkasse“, „Dolnje-Medjimurske šparkasse.“ „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“

Nekaj iz pravice orsaga.

(Od školah)

Školski ili uđevni zavodi jesu: pučke normalne t. j. pučke i višese pučke škole, purgarske škole i preparandije ili učiteljska pripravilišta. Takove zavode mreju postaviti po zakonskim načiu vu orsagu vere t. j. cirke, društva, pojedine osobe, občine i orsag.

a) Verska škola je ona, koju nekoj cirka ili k veri pripadajući verniki postaviju. Vu ovih školah učitelje i profesore verske osobe izbiraju i imenuju, opredeliju plaću, učevne knige, paziju na način navučavanja, ali vu svakom pogledu moraju se oštro zakona držati. Svaka verska škola stoji pod pažnjom orsačke vlade, zato imaju od vlade imenuvani nadzorniki (inspektori) ove škole pregledavati. Ako se nebi vu ovakovih školah po zakonu postupalo, i poste trih opomejah nebi se nered vu red postavil, onda more vlada odrediti, da se obćnska škola postavi.

b) Vu takovih obćinah, gde veroizpovest nemre školu zadržavati, tam mora obćina školu postaviti. Vu obćinsku školu smeju iti deca kojegod vere. Stro-ke za obćinsku školu podna sama obćina, i radi toga more na stanovnike posebnu porciju ili domete raz-

metati; ali ovaj domet nesme biti veći kak 5% na orsačku porciju. Vu obćinskih školah navučitelje izbiraju i plaćaju sami i plaćaju sami obćinari. Školsko vreme na selu mora trajati najmenje osem, vu varašu najmenje devet mesecov.

c) Školski minister (za bogoštovje i nastavu) ima pravo, ako gde je potrebno na orsačke stroške školu postaviti. Ovo su orsačke škole, gde navučitelje sam minister imenuje

d) Osim toga moreju i pojedine osobe ili društva postaviti školu; ako imaju za istu školu diplomu, ili ako su si kakove vrednosti priskibeli; ove sve škole moraju biti tak vuredjene, kak svaka redovita škola.

e) Višu pučku školu moraju postaviti one obćine, koje imaju barem 5000 stanovnikov; one veške obćine, koje su bogateše i okolnosti njim dopustiju, moraju purgarsku školu postaviti i uzdržavati.

f) Učiteljska pripravilišta (preparandije) poseb za mužke i poseb za ženske zadržavaju veroizpovesti i orsag. Pri svakoj preparandiji mora biti škola za vežbanje, gde pripravnik decu vućiju i vu navučanju se vežbaju. Pojedine osobe ili društva samo onda moraju postaviti preparandiju, ako zajedno imaju svoju višu pučku školu ili purgarsku školu. Oni preparandi, koji vu

ovakovih preparandijah navuke zvršiju, moraju vu nekoj orsačkoj ili verskoj preparandiji učiteljskoga izpita položiti.

Iz povesti magjarske.

Razprostranjivanje proteštanske vere.

Kad je Luther Martin leta 1517. počel vu Vittenbergu novu veru nazveštati, naskorom se je isto počela razprostranjivati leta 1520. vu Erdelju, gde stanovniki s nemškimi varoši trgovinu vodili i trgovci su dopeljali vu Erdelj Lutherove knige. Leta 1522 je v ćudaj ljudih prešlo na tak zvanu nemšku veru.

Kralj Lajoš II. je oštro prepovedal nemeom, da nesmeju ovu veru vu magj. orsagu nazveštati, ter se je zagrozil, da bude svega imetka a i glavu zgubil, koj bi se usudil na luteransku veru obrnuti. Ali usuprot svim grozňjam, nova vera se je jako razprostranjivala, dapače Brandenburi György i Thurzó Elek kraljevski dvorski službeniki su na novu veru presli.

Razprostranjivanje proteštanske vere je i druga okolnost podpomagala. Vu moha koj bitki naime je vno go katoličkih svećenikov život izgubilo, tak da leta 1533. su samo tri biskupi bili vu celim orsagu. Klosterskih redovnikov je takodjer jako malo bilo. Zradi toga su se vno go škole dokinule, kak na primer pečuhsko sveučić-

liste, požonska akademija i t. d. U takovih okolnostih morali su magjarski mladići vu druge orsage iti, i druge vu višeše škole hoditi. Najviše išlo jih je vu Wittenberg, gde su bili vu luteranskoj veri poučuvani, pak kad su se nazad povrnuli, ravno su rasprostranjivali novu veru ne samo vu Erdelju, nego i vu Magjarskoj.

Novu veru su najbolje rasprostranjivali: Dévai Bíró Mátyás vu Magjarskim orsagu i Honter Mátyás vu Erdelju. Protestanti pričeli su već zidati i svoje škole. Novu veru poprijela su i nekoja velika gospoda, med kojimi je prvi bil Perényi Péter; velikaši su onda dopustili, da su na njihovih imanjah smeli protestantski svećeniki navučati, i tak se je nova vera rasprostranila i med poljodavce i narodom.

Ali na skoro su se i protestanti med sobom razdružili. Dévai Bíró Mátyás naime putoval je po Švajcerskoj i tam se je spoznal s Zvingliovom helvetskom verom, ter doma dojuč, pocel je vu Debrecinu Zvingliovu veru navučati. Posledica toga bila je, da su se verniki nove vere na tarcajskim verskim saboru leta 1562. razdvojili. Jedna stranka držala se je vu Agošti opredeljenih Luterovih navukov, a druga stranka pak Zvingliovih helvetskih navukov. Radi toga razdvojila se je protestantska vera na augustinsku evanđeličku, i reformiranu helvetsku veru. —

Polek ovih dvih novih verah, nastala je na skom i tretja: unitarska vera, koju je vu Erdelju Blandrata György dvorski doktor vpeljal. Leta 1571. je već i ova vera imela svoje vernike i bila je prijeta med druge orsake vere.

ZABAVA

Husarski kvitt.

Pripovest iz domobranskoga života od 48. g. leta.

II.

Nesu takva vremena izmenjala, da bi se glovek ovetljivosti si (fantljivost) aldoval. Navlastito Magjar ne, ta i onda nas je malo bilo, kak denes takvih, da bi se i vsmoritelj otca moralo pomilovanje izreči.

Na jeden pokretaj jednoga pesnika stare dobe sve se je genulo:

Na jednu notu je za sabljom poseglo, kaj je sabljom obretat moglo, domu je došel, koj je mogel, gda je začul.

Izginula mu regimenta.

Kapetan S. tsakaj je k domu došel sa svojom četom, te je prisuten bil vu boju za oslobođenje.

Vu Magjarskoj su pokazivanjem nosili krvavu sablju.

Po svoj Europi razširena buna podžgala je kakti strela pod stoletni skupljinu gorivu stvar. Neje bilo sile, koja bi vu stanju bila ovomu silnomu gibanju usproti stati, onaj, kojemu je veleuhd i gromka reč iztrznula ov narod iz stoletnoga sna, i sam je uzhičen bil i obuzet od prigodah s bivajućih se vrh njega. Magjarska zemlja g-nula se je te su sina njoj sa svojimi predobitji osramotili gorostase i glasoviti junaki, mythologije, te su si privukli nevumrle bogo za smrtne zavidnike (ješnjke.)

Den slave vu Magjarskoj neje se niti za časak aldoval, gda je preko Tise prešla nepotučena neoboruzena domobranska četa, i od koraka do koraka, ali neprekidno je je pred sobom gonila ureduu izveštavau i bogu vučnu trupu, koja je do vezda nosila gizdavo samo nepredobljivo nazivno ime.

Na dobu plobude na ovo sjajneše doba, na početek protuletne vojne pada bitka pri „Tápio Bičke“.

Onde je bil Jellačić veliki mešter „Flankenbevegung“ a sa svojim glavnim vojnim sborom, te je Klapki pala zadaca, da ga od onud izražene.

Iznad Arokszállasa genul se je magjarski vojni šereg, te je vodja od zlikovnih naputkov krivozapeljan, malo previdnih regulah vpotrebit kaj je škodilo. Domobranske regimente husari i kananiri bolje su predstavljali, koju napred se žureču na opredeljeni punkt smerajuću trupu, kak pak kojeg vu svakim trenutku boja se natajajućeg s puđom šerega.

Pevajuć radostno su napredovali prek jedinoga mosta Tápije te se nit onkraj njega i onkraj vijajuće reke nisu sporedali vu tabornu liniju, nego su jeden za drugim skoro vu jednoj hrpi pomicali se prana Tápio-Bičke.

Črez reku vu celu jih se vupirajuću šumu od breveknatoga drevja vidli su i teren sela, glano je jeden, napred poslanoga konjaničkoga ođela zapovednik javil, da neprijatelj ne samo da se neje prama Göllöjhu povukel kak su putoznanci vojje tvrdili, već da nasprotiv, priuraven na boj čeka na oete.

Vodja je dočuse vu trenutku uređoval, ali prvije neg bi naredbe mu stigle bile k dotičnim zapovednikom, neprijatelj je na svih punktih rušil i to takvom silom, da u vojevanju nerazvijenom magjarskomu šeregu, ako se nebi hotel zbiljnom poraženju (pobitje) izvrnuti, nebi preostalo drugo, nego da se za vodu Tápije nazad povuče.

Povučenje izvršeno je usprkos nepovoljnomu položaju vu ređu i mirno.

Onkraj reke razvila se magjarska taborna linija, te je neprijatelj prisiljen bil i ođrekel se je daljnega napadanja, ar črez močvaraste obale vijajuće se reke je samo jeden most vodil.

Prek toga mosta hotel je neprijatelj prevarati na e čete, računajuć nato, da bi znenadjenoga i vu smetnji zatečenoga šerega lahko mu bilo vuništiti, prvi neg bi se mogel prek vuzkoga mosta nazad p-vuči.

Boju vična zmirenost naših honvedah vuništila je ov račun, naš šereg brez čuđljivog gubitka se nazad povukel s onkraj reke, nu dok se vu boju liniju razvil, zavzel je i neprijatelj pred mostom najpotojnije pozicije i vezla se izteknulo, da Klapkin vojni ođel neje dosta jak za osadu mosta, ta budući, da trenutek neje takov bil, da bi zvan redni alđov iziskaval bil, trebalo je pričekati za njim na putu stoje ega šerega Damjaničovoga.

Do toga su se samo štki med sobom borili.

9. Regiment povukel med neba, dodirajućom i vel klukom prvipit vu tabornu liniju za njim prispele 3. vredni takmeć prvoga, kak su šeregi dobili potrebne naredbe, namah je započelo napadanje; 9-mu i 3-mu regimentu bila je zadaća zavzeti mosta.

S brezodpuzom si'om navalil je napred ogromni skup s čeljenimi kapami, po ved njih napredovali su ozbiljni borilci s čeljimi kapami. Pred mostom pričekalo jih je vubojito paljenje nu gdo je i kada videl nazadovati ove dve regimente, kojih bubnjari niti ne su znali bubnjati, na znak koji pokazuje nazadstupanje.

Gdo se nazad neodmiče, pred onim svek odstupljaju.

Tak se je ovde sbilo.

S neprirodobljivom junackom bržinom su ove dve regimunte za čas vre i onkraj

mosta bil-, i onde su sporedale se vu liniju, s neprestanimi napadaji su neprijatelj nazad odbijale, te svek više i više prostora zavimajuć pred mostom za trupe, koja su za njimi se potiskavale.

Najpotlje je toliko rasprostorjenje obsegla bitka on kraj mosta, da su i husare iziskujuću većši prostor za gibanje, onamo odvodili.

Prvi su prešli prek mosta cesarski husari, za njimi su došli Hunyadijevi husari, i komaj da su prispeali na tvrdo tlo, vre jim je čin delovanja izkazan bil, ar je izjaza linije neprijateljeve trupe i konjaničtvu takaj najpre se ponikovalo.

Konjaničstvo neprijateljske stranke bilo je brojniše (vu većšem broju,) nu ali husac uegledi nigdir broj neprijatelje.

(Dalje sledi)

KAJ JE NOVOGA?

Tridesetdve žene.

Razumeva se samo po sebi, da ov glas iz Amerike dohadja. Najme vu Chicago su predali sudu jednoga Browa imenovanoga človeka za kojega je dokazano, da ima 32 žene, kojim je svim putem zakonskim dosmrtnu vernost prisegnul. Toga nesrećnika hoćeju vezda po zakonu kašigovati. Vuogi misle, da nije, zaslužil kašig, ar človek, koj ima toliki broj ženah, taj je sigurno već pekla na ovoj zemlji odslužil!

Pol človeka.

Kočiš Westinger vu Beču pretrpel je ovu zimu strahovitu muku Pomrzle su mu najme noge, ruke, vuha i nos. Professor Billroth začel ga je vraćiti. Noge morali mu je odrezati, koje domestil je sa umetnimi drvenimi, tak, da kočiš vezla hodi. Nos odpal mu je ves, mesto kojoga namestil mu je (taj profesor drugo, čisto lepi i dobro stojeći nos. Prsti su mu odпали. Ovak kada živi Westinger s obedveni drvenimi nogami, s pilepljenim kuštnim nosom, prez vuh i prez prstov!

Kčer svoju oženil.

Jeden newyorkski trgovac imenom Waldorf Izak vzal je za tovarošicu jednu mladu devojku, koja je nezlavna v Ameriku došla. Waldorf bil je preli vu Europi, gde je ostavil ženu s malim detetom. Ovo dete došlo je kak naručena devojka v Newyork, gde se je Waldorfu jako dopala, budući on pak nije prepoznal i a druge okolnosti nisu proti ženitbe obstale, to je stopram duže vremena potlam ženitbe, najme onia, kada je devojka mater svoju iz Europe k sebi dopelati dala, izkazalo se, da je vlastitu svoju kčer za tovarošicu si vzal.

Tri dana spala.

Vu pruskom varošicu imenom Jastrovu stanuje trgovac Langenhaus. Ov ima sedem let staru, lepu i zivravu keercu, koja je nedavija tak zaspala, da ju drugi dan v jutro nisu prebuditi mogli. Zvali su i diktora, ali i ov je devojčicu badava budil. Spala puna tri dana a treći dan zbudila se je sam zdrava, najela se je i čisto veselo ođišla vu školu. OI onda je naveke podjedno zdrava i već nigdar nespi tak dugo.

Prezvetnost.

Bogati ljudi neznaju kam s penezi; svakovrstne igre i zabave iznajdu, da moreju pokazati, koliko penez imaju. Vu tih igrah prvo mesto zavimala su do vezda trkališća (natecaje s konji), gde su s jednim konjom stotice jezer zadobiti znali. Ali poholnost gospodsku već niti ova igra nije zadosta zadovoljiti mogla, već je i ova zastarela, zato neznajuć, kakvu igru da zspognu, zmislili